

तच्च रत्नं धनुर्दिव्यं मध्ये भग्नं महात्मना ।
 रामेण हि महाबाहो, महत्यां जनसंसदि ॥ ८ ॥
 अस्मै देया मया सीता वीर्यश्रुत्वा महात्मने, ।
 प्रतिज्ञां तर्तुमिहामि तदनुज्ञातुमर्हसि ॥ ९ ॥
 सोपाध्यायो महाराज, पुरोहितपुरस्कृतः ।
 शीघ्रमागह भद्रं ते, द्रष्टुमर्हसि राघवं ॥ १० ॥
 प्रतिज्ञां मम राजेन्द्र निर्वर्तयितुमर्हसि ।
 पुत्रयोरुभयोरेव प्रीतिं त्वमुपलप्स्यसे ॥ ११ ॥
 एवं विदेहप्रधिपतिर्मधुरं वाक्यमब्रवीत् ।
 विश्वामित्राभ्यनुज्ञातः शतानन्दमते स्थितः ॥ १२ ॥
 दूतवाक्यं तु तच्छ्रुत्वा राजा परमहर्षितः ।
 वशिष्ठं वामदेवं च मन्त्रिणश्चैवमब्रवीत् ॥ १३ ॥
 गुप्तः कौशिकपुत्रेण कौशल्यातन्दवर्धनः ।
 लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा विदेहेषु वसत्यसौ ॥ १४ ॥
 दृष्टवीर्यस्तु काकुत्स्थो जनकेन महात्मना ।
 संप्रदानं सुतायाः स राघवे कर्तुमिहति ॥ १५ ॥
 यदि वो रोचते, वृत्तं जनकस्य महात्मनः ।
 पुरीं गह्वामहे शीघ्रं सा भूत् कालस्य पर्ययः ॥ १६ ॥
 मन्त्रिणो वाढेमित्याहुः सह सर्वैर्महर्षिभिः ।
 सुप्रीतश्चाब्रवीद्भ्राजो यो यात्रेति स मन्त्रिणः ॥ १७ ॥